

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Og det fik vist udenrigsministeren på talerstolen. Værsgo.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det var jo fikst af hr. Søren Krarup. Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at gå op og sige noget nu, for jeg syntes, at alting var diskuteret imellem ordførerne, men det her kan de andre ordførere jo ikke tage debatten om; så det var meget elegant af hr. Søren Krarup.

Jeg mener, at det, der kendetegner konservatismen, selvfølgelig er, at det nationale er det basale i det globale. Det vil sige, at det nationale er udgangspunktet for ens optræden i verden. Men hvis man render rundt og forestiller sig, at det nationale er det samme som at sætte hegn op omkring sig selv, så oplever man kun én ting: at man udelukker sig fra verden. Og det, der kendetegner konservatismen, er altså også, som Burke sagde, at forandre for at bevare det, der er bevaringsværdigt.

Det er også at lære af erfaringen. Hr. Søren Krarup og jeg er jo begge to imod den ideologiske utopisme, hvor man forestiller sig noget spektakulært i et spekulativt fremtidsrige, og så banker man tilværelsen op derefter. Det er vi begge enige om, og det har hr. Søren Krarup skrevet glimrende bøger imod, og det håber jeg også at jeg selv har bidraget til. Det vil sige, at vi arbejder for erfaringen, vil jeg sige til hr. Søren Krarup.

Hvad er det så, erfaringen har lært os nationale, bl.a. brødrene Møller, som hr. Søren Krarup var så venlig at nævne, som jo var aktive under besættelsen mod besættelsen? Det lærte os jo præcis, at besættelsen måske nok så meget kom, fordi der ikke blev arbejdet ordentligt og forpligtende sammen af demokratierne, så de faldt et efter et som dominobrikker. Der lærte vi altså, at hvis ikke de nationale demokratier forstår at stå sammen, får man ikke sikret demokratiet og det nationale. Det nationale var jo udslettet, præcis fordi man ikke forstod at stå sammen med dem, der kunne beskytte ens interesser.

Så jeg vil sige til hr. Søren Krarup, at den konservative præcis har dette, at han fastholder det nationale, men gør det på en måde, som sikrer, at det nationale ikke bliver udslettet. Hvis man bruger dette, at man sætter hegn op omkring sig selv, opnår man faktisk kun det at isolere sig fra verden, og det får man ikke nogen indflydelse på verden af, men man risikerer, at nogen kom-

Kl. 15:39

mer og vælter hegnet, sådan som det skete i 1940. Vi har sørget for alliancer, så ingen kommer og vælter hegnet.

Kl. 15:39

Til det med flere flertalsafgørelser vil jeg sige: Ja, det er, fordi det er en kæmpe fordel, at vi som borgere kan få større frihedsgrader og muligheder i Europa. De steder, vi har fået flertalsafgørelser ind i den her traktat, er faktisk i langt, langt de fleste tilfælde steder, hvor Danmark har interesse i det, hvor de danske borgere har interesse i det, bl.a. at man får en ordentlig behandling, når man bliver syg rundt omkring i Europa. Det kan jeg ikke se er en svækkelse af det nationale; det er da en udvidelse af borgernes muligheder i det internationale samfund. Det kan vi da kun være glade for. Hr. Søren Krarup får også billigere flybilletter, når han skal ud at flyve; det kan han da også kun være glad for – hvis det altså vil se verden uden for gærde. Det er jo det, vi gerne vil.

Så jeg ser altså ikke, at jeg har nogen samvittighedsproblemer. Tværtimod har jeg styrket det nationale ved at sikre, at det nationale ikke kan blive udslettet, sådan som isolationen førte til i 1940.

Må jeg så til sidst sige tak til partierne for tilslutningen til ratifikationen. Der er en bred tilslutning, og det er jeg glad for er lykkedes. Jeg er også glad for den politiske aftale, som jupartierne har lavet sammen, og som peger frem inde i det Europa, der vil være præget af Lissabontraktaten.

Kl. 15:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Og det bragte hr. Søren Krarup på talerstolen for en kort bemærkning.

Kl. 15:43

Søren Krarup (DF):

Udenrigsministeren brugte udtrykket, at vi er borgere i Europa. Nej, vi er borgere i Danmark. Det er netop den misforståelse, at vi er borgere i Europa, der gør Europa til noget andet, end Europa skal være. Vi er borgere i Danmark, og derfor synes jeg, at man i stedet for at tale så meget om denne Lissabontraktat osv. kunne se på: Hvad var NATO, og hvad er NATO? Det er en forsvarsalliance af selvstændige stater.

EU's katastrofale udvikling består i, at man har gjort det til en sammenslutning, dvs. har gjort os til borgere i Europa, i stedet for at vi er danske borgere, der i et samarbejde ønsker at forsvare os selv. Det er det, der er det virkelige katastrofale. Det er det, der ophæver den konservatisme, som udenrigsministeren jo skulle stå